

zaterdag 16 juni 10.30 uur
opruimen van de tuin
voor niet tuinmensen zijn er ook nog wel wat binnenklusjes
zaterdag 16 juni 10.30 uur

Verslag vergadering 16 april:

Er waren enkele opmerkingen over de notule van de vorige vergadering
Ten eerste: Dat de regels die vastgesteld waren in de vorige vergadering niet op papier gezet moeten worden, dus geen echt reglement van de sleep-in.

Verder was Johan vergeten dat hij iets gezegd had, maar dit werd al snel door de vergadering opgelost

Er werd door de vergadering goedgekeurd dat de wereldwinkel de andere helft van het al eerder geleende geld op een later tijdstip terug betalen.

Verder werd er besloten dat er begeleiding zou komen bij de Zandvoort Boys die een nacht in de sleep-in zouden overnachten.

Punt drie van de vergadering:

De brief van Johan werd ter discussie gesteld.

Frans: Vorig jaar betaalden wij geen sociale lasten, dat geld hebben we aan het projekt besteed. Het is toen verder niet meer ter discussie gesteld. Het betoog van Johan is erg principieel, volgens deze koers integratie in de maatschappij, en zijn wij geen eigen baas meer.

Martin: Na een paar jaar kunnen we een navordering verwachten, de belasting komt er zeker achter.

Onkostenvergoeding mag niet meer zijn dan 1/3 van het minimum loon, dat is ca. f63,- per week.

Fons: de gezagsverhouding kan tegnies ontkend worden.

Frans: Wat vind je van integratie in de maatschappij? (tegen Johan)

Johan: De konsekwenties daarvan zijn dat je niet terecht bij de gemeenschap aan kan kloppen.

Frans: Wanneer wij sociale lasten gaan betalen krijgen we meer controle, nu hadden wij nog alleen maar controle van de politie maar dan zijn de stafleden arbeiders en komen er allerlei mensen uit hoofd van hun functie toezicht uit oefenen. (bv. arbeidsinspectie)
Vorig jaar waren de stafleden lekker vrij, geen baas en zo, dat is dan niet meer mogelijk.

Lou: haalde het bekende voorbeeld Den Haag weer even aan, dat met o.a. presentielijsten georganiseerd is.

Martin: vindt belasting betalen juist een ideeel punt, het is een bijdrage aan de gemeenschap. Je bent een onderdeel van de maatschappij je mag geen mensen voortekken.

Fons: Het is geen voortrekkerij, je moet je niet vergelijken met andere mensen. We keuren belastingen niet af, we zijn alleen tegen belastingen in de sleep-in.

Bob: We in feite verkapte subsidies binnengehaald.

Lou: de konsekwenties van belasting betalen zijn dat je ook zondag toelagen moet betalen.

Martin: Dat moet je nou juist niet doen, dan moet het idealisme er weer aan te pas komen.

? Dan komt er een discussie tussen Johan en Frans, Johan wil het projekt in de maatschappij integreren, Frans vindt dat het projekt nog lang in de maatschappij geïntegreerd is.

Ook wordt er nog over de hoogte van de onkostenvergoeding van de stafleden gepraat.

Johan vindt voor idealistische zaken f140,- te hoog.

Frans vindt het een redelijk bedrag voor zo'n verantwoordelijke taak.

De mening van Lou wisselde een beetje op die avond. Eerst vond hij f140,- voor 24 uur werken per dag zelf te weinig, maar later vop de avond was hij van mening dat als je vanuit een bepaald idealisme gaat werken f140,- toch wel een hoog bedrag is.

Johan trad af als voorzitter, aangezien de meerderheid van de werkgroep tegen belasting betalen was. Hij vond dit een te principiële kwestie om nog aan te blijven.

De vergadering besloot toen om geen voorzitter meer te benoemen, maar het bestuur zonder voorzitter te handhaven.

Verkiezing sollicitatiekommissie:

Frans: deze kommissie zou de bokken van de schapen moeten scheiden, dus de wel van de niet idealisten.

Maar het is onmogelijk om van te voren een test af te nemen.

Fons vindt dat je daaronder ook zoveel mogelijk mensen uit de werkgroep moet nemen.
 De kommissie die uiteindelijk tot stand kwam bestond uit Martin, Bob en Lou. Ze hebben hun werk inmiddels gedaan en de stafleden zijn benoemd.
 Ten slotte werd er besloten dat vrijwilligers niet betaald worden.

SCHEMA STAFLEDEN

Donderdag 31 mei gaat de sleep-in weer open. Het is de bedoeling dat de zaak blijft draaien tot ongeveer 3 september. Hieronder een indeling van de stafleden die de komende maanden in de sleep-in gaan werken.

Er zullen steeds drie stafleden werkzaam zijn (behalve in de beginperiode) en ieder staflid krijgt 1 dag vrij in de week. Dit is echter alleen mogelijk, wanneer er op vrijwilligers gerekend kan worden, die 's-ochtends en 's-avonds komen helpen.

VRIJWILLIGERS ZIJN MET DE PINKSTERDAGEN VAN HARTE WELKOM!!!!!!!!!!!!!!

31/5-2/6										X	X	1
3/6-9/6										X	X	2
10/6-16/6									X	X	X	3
17/6-23/6									X	X	X	4
24/6-30/6						X	X	X				5
1/7-7/7				X		X	X					6
8/7-14/7				X		X	X					7
15/7-21/7				X	X	X						8
22/7-28/7				X	X	X						9
29/7-4/8				X	X	X						10
5/8-11/8		X	X	X								11
12/8-18/8		X	X	X								12
19/8-25/8		X	X	X								13
26/8-3/9			X	X								14
			EMMY OVAA	SOKOLDWSKY GROEP	ARIE ENTONS	WILLIE V.	RONALD V. V.	HERMAN H.	RENSKE	HAN B.	MARGREET	VERA

in de raadsvergadering van 28 mei jl is dhr m weber -pvda- benoemd tot lid van het algemeen bestuur als vertegenwoordiger van de raad

zoals je misschien al hebt opgemerkt is de plakploeg lekker actief bezig geweest

XXXXXXXXXX

post op elke bespreking is dit in de duidelijk als zodanig aangegeven map in dit in volledige vorm terug te vinden

§ briefkaart van de paasgasten hans-werner nell ; anneliese müller; michael krekel ; walter griebenow ; rosi keiner ; hannelore daniel vonden het fijn, verheugen zich over tegenbezoek en zien graag een briefje terug ; adres hannelore daniel .6331 greifenstein. beilsteinerstr 13 . west-germany

§ brief van mevr. r.sant-v.almelo waarin ze mede namens kinderen bedankt voor ons medeleven bij het overlijden van klaas

§ grappige verhuisberichtstrip van marina schaink en jaap rijnsburger nieuw adres prins mauritslaan 20 haarlem 3x bellen tel (fam. nicolaas) 023-282612

§ briefkaart van ulrike simon vr. 2 bedden te reserveren van 7-7/28-7 antw; geen reserveringen. altijd iets te versieren

§ logementvergunning met 19 voorwaarden verleend tot wederopzegging doch uiterlijk tot 1 okt 1973

§ muziekvergunning met 10 voorwaarden verleend tot 1 okt 1973

§ brief haagse jeugdactie organisator landelijk sleep-in beraad bespreking vrijdag 8 juni 11.00 uur gebouw rjju nw.gracht 93 utrecht punten; laatste stand van zaken per projekt en bespreking konsept artikel cq diskussiestuk "achtergronden van het alternatieve jeugdtoerisme"

o.a. "de sleep-ins zullen niet langer opgezet moeten worden als charitatieve preventieve voorzieningen dwz ;sleep-ins zullen niet opgezet moeten worden als allen maar goedkope overnachtingsmogelijkheden voor jongeren die niet elders onderdak kunnen. evenmin is de sleep-in een opbergplaats ten behoeve van de openbare orde. het uitgangspunt voor sleep-ins zal veeleer moeten liggen in het aanbieden van psycho-sociale begeleiding aan jongeren die dmv hun mobiel gedrag uiting geven aan hun zoeken naar een eigen plaats in de samenleving met name het bieden van mogelijkheden tot confrontatie met verwante leeftijdsgenoten zal hierbij een grote rol moeten spelen. een voorwaarde da rtoe is een nauwe relatie tussen sleep-ins en andere ontmoetingsplaatsen voor jongeren-zoals plaatselijke jongerencentra en centra voor alternatieve hulp. de doelstelling van de sleep-in zal naast overnachtingsmogelijkheid ook ontmoetingsplaats en hulpverleningscentrum moeten bevatten" (volledige tekst bijgevoegd)

§ (tijdelijk ?) abb. op vrij nederland bedankt aanbrenger

§ "ondernemerspaspoort" van zunow hbstore (soort makro)

Bijlage betreffende het voorstel van de heer Cindram-- Kabelloods.

De heer Cindram heeft Fons opgebeld met de telefoon.

Hij heeft door die telefoon voorgesteld de Kabelloods aan de kop van de van Lennepweg als dependance van de Sleep-in aan ons ter beschikking te stellen.

Hans en Arie zijn in het gebouw wezen kijken.

De Kabelloods bestaat uit een hele grote zaal van ongeveer 60 bij 50 meter. Aan het eind van de zaal bevindt zich een soort podium dat een oppervlakte heeft van ongeveer 300 vierkante meter 30 bij 10 meter. Op dit podium, dat aan de buitenkant van het gebouw zichtbaar is als een uitbouw aan de eigenlijke kabelloods, bevindt zich een kantoortje verder achter dit podium weer een houten uitbouw waarin een wastrog, 6 kranen en twee toiletten en een urinoir zijn gesitueerd.

Het podium en de houten uitbouw zijn in voorgaande jaren gebruikt als onderkomen voor groepen kinderen. Het leger des heils had hierover de supervisie.

Deze groepen komen dit jaar niet terug omdat het leger des H voor de vakantie kampen ekstra subsidie gekregen hebben en nu met deze kampen naar het buitenland gaan,

De situatie ligt nu zo dat de heer Cindram (tel 4141) een soort bewaking van het gebouw (s' winters opslag plaats voor strandhuisjes van de trekkers kampen langs de Noord Boulevard) wil hebben omdat hij bang is dat er anders vernielingen aangericht zullen worden.

Als we het aanbod aannemen zouden we de tweede week van juli het gebouw in gebruik kunnen nemen en dit zou tot 25 aug kunnen duren. Kosten zijn er niet aan verbonden. Alleen water en licht moeten betaald worden.

Met de grote zaal van het gebouw mogen we doen wat we willen (Rekreade!! f)

Naar het idee van Hans en Arie is het gebouw goed geschikt als dependance van de sleep in.

De afspraak met Cindram is als volgt: we zullen erover praten en hem op korte termijn uitsluitel geven.

Wel is hem medegedeeld dat als we het gebouw zouden gebruiken het alleen zal dienen als overloop van de sleep in en dat het dus mogelijk is dat de loods een week of zo achter elkaar leeg staat. Dit laatste is of niet helemaal goed tot hem doorgedrongen of hij vindt het geen bezwaar het vermoeden gaat vnaar de laatste redenering uit.

A.

Achtergronden van het alternatieve jeugdtoerisme.

Al enige tijd wordt onze samenleving gekonfronteerd met het nog steeds in omvang toenemende verschijnsel van het massale internationale jeugdtoerisme. Het is duidelijk dat een dergelijk veelomvattend fenomeen niet plotsklaps uit de lucht komt vallen. Het is veeleer een jonge exponent van maatschappelijke processen, die al langer aan de orde zijn. We doelen hier dan niet direkt op historische parallellen welke met verschijnselen als rondtrekkende middeleeuwse studenten en de "varende gezellen", te trekken zouden zijn. Het is onze bedoeling om de steeds manifester wordende trekbeweging onder jongeren te relateren aan een aantal ontwikkelingen welke o.i. van grote invloed zijn op de houding van de hedendaagse jongeren en hun positie in de maatschappij. Wij verwachten dat zo'n bezinning van belang kan zijn voor een beleidsbepaling ten opzichte van het alternatieve jeugdtoerisme. Uit eigen ervaringen en sociologische en psychologische studies uit de laatste decennia (Keniston, Young Radicals, The Uncommitted; Erikson, Change and Challenge, Goodman, Growing up absurd en Beets, Jeugd en Welvaart), blijkt ons duidelijk dat een groot deel van de jongeren te kampen heeft met problemen bij de ontwikkeling van de eigen identiteit en in toenemende mate van de eigen maatschappelijke kontekst vervreemd raakt. Het is ondoenlijk om in een klein bestek oorzaken en achtergronden van deze vervreemdingsverschijnselen uitvoerig te behandelen.

Wij willen ons beperken tot een aantal notities, die we vanuit o.a. de bovengenoemde literatuur als kernpunten ervaren.

Als eerste doet zich het verschijnsel voor dat door de toenemende complexiteit van onze samenleving, de periode waarin jongeren zich in opleidingssituaties bevinden steeds langer wordt. Daardoor wordt ook de opvoedings- en daarmee de afhankelijkheidspositie van de jongeren verlengd. Het bereiken van de uiteindelijke volwassenheid wordt naar een steeds verder liggend tijdstip verlengd.

Tegen dit uitstel van de volwassenheid en de daarmee annex zijnde afhankelijkheidspositie zijn de jongeren in verzet gekomen. Eerst op de universiteiten, later ook op de sociale- en pedagogische akademies en de middelbare scholen. Men verzet zich daarbij mede tegen het eenzijdig intellektualisme van onze opvoedingsinstituties. De jonge mens zelf ontdekt meer te zijn dan zijn intellektuele capaciteiten en gaat zichzelf een mens- en volwassenheidsbeeld kreëren, dat hem niet door de opvoedingsinstituties aangereikt wordt. Een en ander kan ertoe leiden dat jongeren zich een volwassen gedrag gaan aanmeten op een leeftijd waarin zij daar maatschappelijk nog niet aan toe zijn. Met het gevaar van een eventueel pseudo-volwassen gedrag, als de waarden waarop de volwassenheid geannexeerd wordt onvoldoende geïnternaliseerd zijn, of het gedrag berust op de navolging van andere groepen. Deze annexatie van volwassen gedrag op betrekkelijk jeugdige leeftijd is ook mogelijk geworden door het beschikken over eigen geldmiddelen van de jongeren d. m. v. bijbaantjes en vakantiewerk. Ook de toegenomen welvaart bij de ouders speelt daarbij een grote rol. De ouders kopen hun gebrek aan identifikatiemodel als opvoeder af door het ter beschikking stellen van materiële voorzieningen. Door deze ontwikkeling heeft ook de exploratiedrang van de jongeren zich verschoven naar leefgebieden welke aanvankelijk voor volwassenen gereserveerd bleven. Het reizen is hiervan een sterk voorbeeld. Het is te zien als een zoeken naar eigen identiteit d. m. v. een sterke exploratie van de wereld. Juiat ook omdat deze exploratiedrang niet meer in de oorspronkelijke kontekst van het individu, welke geen uitdaging meer tijd tot uitdrukking kan worden gebracht. Als nevenverschijnsel van dezelfde verschuiving in de exploratiedrang zou bv. drug- en met name LSD-gebruik gezien kunnen worden. Ook het onderzoek van de innerlijke gebieden is exploratie, zeker als je het buiten jezelf "allemaal al gezien hebt". Naast deze factoren spelen ook veranderingen in de gezinssituatie een rol. Frese stelt in een artikel, dat er een zeker breekpunt ligt bij de jongeren die in de jaren zestig de maatschappij betraden, "zij zijn wezenlijk anders opgevoed dan de vorige generaties".

"In vrijheid groot geworden binnen de maatschappelijk geïsoleerde milieus van gezin en school, maken zij thans de periode door van het zoeken en verwerven van hun sociale identiteit. Daarbij zetten zij zich kritisch af tegen de bestaande maatschappij, zoals ook vroegere generaties deden. Er is echter een verschil: die maatschappij verkeert nu ook in een crisis ten aanzien van de eigen identiteit in wijzen een cultuurkrisis". 1)

Of, zoals Weima het uitdrukt: "De jeugd staat niet zozeer op tegen de ouders, zij protesteert tegen eenzijdige samenleving op grond van waarden die zij in de opvoedingssituatie meekregen in de gezins-situatie, enerzijds de waarden van het democratische, egalitair-gezinde, gegoede middenstandsgezin, anderzijds de waarden van een bureaucratische, hiërarchisch georganiseerde samenleving". 2)

Met name in het middenstandsmilieu waarover Weima spreekt, is de basis gelegd van waaruit de vervreemding onder jongeren manifest werd en uit deze kringen kwamen ook de gangmakers van de recente trekbeweging onder jongeren. Wellicht dat in andere sociale milieus deze vervreemding nog eerder manifest werd, zij het dat men zich daarvan onvoldoende bewust was. De vervreemding uitte zich dan veel eerder in agressief gedrag, gangvorming, e.d. Ook t.a.v. deze groepen jongeren is het gedragspatroon van de vervreemde middengroepen tot op zekere hoogte toonaangevend geworden.

Keniston onderscheidt de vervreemding in extreme- en partiële vervreemding. Onder partiële vervreemding kan men het maatschappij kritisch element onder veel jongeren samenvatten. Zij kunnen niet klakkeloos met de bestaande normen werken en in de bestaande instituties participeren, maar zij zijn wel bereid om zich dusdanig op te stellen dat normen instituties, e.d. zich zullen moeten gaan wijzigen. Zij komen daarbij in een verdergaand emancipatieproces, waarin ook duidelijker een identiteits- en groepsbewustzijn gaat optreden.

Bij de extreem-vervreemden is dit element nauwelijks nog terug te vinden, bij deze groep leidt de vervreemding niet tot een vernieuwde identiteitsbewustzijn, maar tot een diepere identiteitskrisis. Keniston konstateerde bij de extreemvervreemden hoge testcores op het gebied van: wantrouwen, wrok, pessimisme, egocentrischeit, het gevolg een outsider te zijn, angsten, het verwerpen van conventionele waarden, geluk als doel op zichzelf. Bij de extreem-vervreemden kan de rol van drop-out leiden tot een identiteit die zich niet langer aan de samenleving laat relateren. Als we deze gegevens gaan gebruiken om het verschijnsel jeugd toerisme in zijn huidige vorm te bekijken, dan kunnen we stellen dat voor de jongeren die "on the road" zijn, dit rondtrekken van essentiële betekenis is voor de zelfgekozen "way of live". Men benadrukt er letterlijk de distantie mee die men voelt ten aanzien van de maatschappij, het oorspronkelijk leefmilieu, de ouders, enz. Het is een tijdelijke (of radicale) poging om aan de maatschappelijke druk te ontkomen. In het alternatieve jeugdtoerisme is ook het onderscheid tussen het partieel- en extreem vervreemden te maken. In de eerste instantie uitte de exploratie drang (c.q. trekbeweging onder jongeren) zich in de extreem vervreemde groepen als bijv. beatniks, later de hippies en andere drop-outs. Zij waren t.a.v. dit verschijnsel de gangmakers, de andere volgen en over de toename van het jeugdtoerisme in de laatste twee a drie jaar in Nederland moet gezegd worden dat het nu feitelijk nu alleen nog gaat om de navolgers en niet de oorspronkelijke groep drop-outs. Frans van Diepen, projectleider van het vondelpark, project 1972 zei dan ook in een interview in "De Tijd" van acht september 1972: "Ik ben in mijn mening gesterkt, dat jeugdige toeristen zich slechts door wat uiterlijke verschijnselen als kleding en haardracht van de traditionele toeristen onderscheiden. De meeste bezoekers waren gewoon scholieren of werkende jongeren die in hun vakantie een paar nachten in het park wilden slapen". Volgens van Diepen wordt het percentage z.g. "Freaks", jongeren die zonder werk en verblijf door de wereld zwerven om zich in de zomermaanden in het park te stationeren steeds geringer. De jongeren komen hier omdat zij zo het meest goedkoop vakantie kunnen vieren."

was doen in
er aan
Het laat zich aanzien Dat deze verschuiving zich in de komende jaren verder zal voltrekken. Jeugdtoerisme in de alternatieve vorm is op dit ogenblik niet anders te zien dan als uitlaatklep voor de maatschappelijke druk zoals die door de jongeren ervaren wordt. Het is een eskeep uit een frustrerende wereld waar je wel wat aan wil doen, maar waarbij de traagheid van de processen het noodzakelijk maakt om in de vakantieperiode je zo volledig mogelijk als echte dropout uit te leven. Het overnemen van het gedrag van de extreem vervreemde "Peer-groups" heeft een sneeuwbal effect ten gevolge. Steeds meer jongeren voelen zich in hun vrije tijd aangetrokken tot deze "way of live", mede door de ventiel functie die deze gedragswijze heeft tegenover de dagelijks ervaren maatschappelijke en psychische druk. Deze gedragsvorm is met name zo aantrekkelijk omdat het zo weinig van je vraagt. Bij dit "je laten gaan" richt zich met name op die gedragswijzen welke in maatschappij nog niet gerealiseerd kunnen worden. Zoals het open omgaan met anderen, drugs, mistiek, joga, erotiek en andere sleutels tot geluks-, vrijheids- en bevrijdingbelevingen.

De extreem vervreemden zullen dergelijke "gelegenheids hippies" die het te doen is om de tijdelijke functie van het "ventiel gedrag", afwijzen. Zij trekken naar elders weg als er in Amsterdam alternatieve rondvaarten, bustochten en dergelijke georganiseerd gaan worden en wanneer je bij wijze van spreken hashpijpjes kan kopen met "greet ings from Amsterdam".

Deze verschuiving in het type jeugdtoerist hangt ook nauw samen met de vrij directe communicatie onder jongeren (jongeren bladen en allerlei songs) en met de grote publisiteit die het alternatief jeugdtoerisme in de massamedia kreeg. Het appel van de gangmakers kreeg daardoor een groot bereik. De overname van het geïntroduceerde gedrag door grote groepen navolgers leidde tot een sterke kwantitatieve toename van het verschijnsel. Het kon niet langer een zaak blijven binnen een bepaalde subcultuur (geestverwante leeftijd genoten die bereid waren hun onderkomens beschikbaar te stellen voor elkaar). Men was niet in staat met name de grote toeloop van met name hulpzoekenden op te vangen, terwijl ook de kanalen van de hulpverleningsorganisaties versopt raakten. In die periode ontstonden problemen ten aanzien van de gevestigde openbare orde: slapen op de Dam, bedelen, drugdealing op straat, slapen in kraakpanden. Daardoor werd het verblijf van jonge toeristen een politieke zaak. De overheid werd door de publieke opinie gedwongen tot het nemen van maatregelen ter bescherming van de "openbare orde en zedelijkheid". Door een aantal beleidsinstanties werden hiertoe in serie ad hoc maatregelen genomen. Na hardhandig optreden van de politie tegen "ordeverstoorers" trachtte men het alternatieve jeugdtoerisme te lokaliseren. Zoals bv. in Amsterdam waar men de binnenstad tot verboden gebied verklaarde en een park als vrijplaats ging inrichten. Ook in andere steden werden door de plaatselijke overheid in aller ijel opvangssentra ingericht welke eerder gericht waren op lokalisering van het verschijnsel dan op hulpverlening. Ook de trentgevoelige kommersie maakte zich meester van de trekbeweging onder de jongeren na de steden. "Go were the action as" werd de leus waarmee een bezineverkoper zijn klanten tot grotere mobiliteit aanzette. Tevens werd de typische informele sfeer en smaak van het "hippe volkje" sterk overgenomen door de toeristenindustrie. Ook het welzijnswerk bleek graag bereid op nieuw situaties in te spelen door goedkope slaapgelegenheden voor jeugdtoeristen te creëren, om daarmee mee de beweging onder de jongeren binnen hun werkterrein te halen en deze verder te institutionaliseren. De voorzieningen welke in de vier grote grote steden werden gerealiseerd stonden in 1970, '71 en '72 in het kader van de hierboven genoemde "lokalisering" en "institutionalisering". Dat een goedkope slaapplek niet alleen voor jonge toeristen, maar evenzeer voor anderen marchinale groepen aantrekkelijk is, is duidelijk gebleken in Den Haag, Utrecht, Rotterdam en Groningen. Men kreeg te maken met allerlei randgroepen als dealers, weglopers, hulpzoekers e.d. In Groningen heeft men, mede i.v.m. de betekenis die de stad heeft voor het omliggende platteland, de sleep-in het hele jaar door voor al deze deze categorieën toegankelijk gesteld. In Haarlem leidde het ertoe dat in 1972 de sleep-in bijna uitsluitend de functie als gastarbeiderspension. In Rotterdam en Den Haag weerde men zoveel mogelijk mensen die zich niet als jeugdtoerist presenteerden, terwijl daardoor de organiserende welzijnsinstellingen wel druk werd uitgeoefend op de plaatselijke overheid tot het openen van specifieke opvangssentra voor thuislozen. De sleep-ins, die in Nederland als overnachtingsmogelijkheid gecreëerd zijn, zijn niet geheel onder een noemer te brengen. Breda kunnen gezien worden als de twee uitersten waarbinnen de

sleep-ins zich bevinden. Breda is een v.b. van een sleep-in welke als pure overnachting mogelijkheid door de plaatselijke overheid gekreerd werd (geopend vanaf 20 uur en na 7 uur weer te ontruimen). Als reactie daarop organiseerden de bredase jongeren dan ook een alternatieve sleep-in. Zandvoort is een v.b. van een door plaatselijke jongeren zelf opgezetten en beheerde sleep-in. Als reactie hierop ontstond onrust onder de gezeten burgers die in een huis aan huis verspreide krant wezen op de gevaren van deze alternatieve toestanden (linkse indoctrinatie sex voor minderjarigen en druggebruik).

Uit het functioneren van de sleep-ins gedurende de afgelopen jaren menen wij twee conclusies te mogen trekken.

Ten eerste: bij het welzijnswerk is er een tendens aansluiting te zoeken bij de trends onder de jongeren en deze verder te organiseren en institutionaliseren, met als doel grotere groepen jongeren in staat te stellen in deze beweging mee te gaan.

Ten tweede: De overheid is in het algemeen graag bereid hiervoor gelden te beschikken te stellen vanuit het oogpunt daarmee probleemgebieden onder jongeren te lokaliseren.

Wij menen dat thans, rekenen houdend met boven staande beschouwingen correcties op deze uitgangspunten aangebracht moeten worden.

De sleep-ins zullen niet langer opgezet moeten worden als chalitatieve en preventieve voorzieningen. D.w.z.: sleep-ins zullen niet opgezet moeten worden als alleen maar goedkope overnachting mogelijkheden voor jonge jongeren die niet elders onder dak kunnen. Evenmin in de sleep-in een opbergplaats ten behoeve van de openbare orde. Het uitgangspunt voor sleep-ins zal veeleer moeten liggen in het aanbieden van psychosociale begeleiding aan jongeren die door middel van hun mobiel gedrag uiting geven aan hun zoeken naar een eigen plaats in de samenleving. Met name het bieden van mogelijkheden tot confrontatie met verwante leeftijdsgenoten zal hierbij een grote rol moeten spelen. Een voorwaarde daartoe is een nauwe relatie tussen sleep-ins en andere ontmoetingsplaatsen voor jongeren, zoals een plaatselijk jongerencentra en centra voor alternatieve hulp. De doelstelling van de sleep-in zal naast overnachtingsmogelijkheid ook ontmoetingsplaats en hulpverleningssentrum moeten bezatten.

Cees van Drunen (RRJJ)
Frans Schouten (HAJA)